

Va'era (וארא | Ik verscheen)

Torah : Exodus 6:2-9:35

Profeten : Ezechiël 28:25-29:21

Evangelie : Matteüs 12:1-14

Laat je hoop niet varen

De boodschap van het evangelie is de boodschap van hoop. Maar als je je hopeloos voelt, komt het evangelie in dovemansoren. Het zal niet in je wortelen. Mozes sprak aldus tot de zonen van Israël, maar ze luisterden niet naar Mozes vanwege hun moedeloosheid en wrede slavernij.

(Exodus 6:9)

Toen Mozes voor het eerst terug naar Egypte kwam, waren de Israëlieten hopeloos. Toen Mozes hoop kwam aanbieden, waren ze slaven en baksteenmakers. Mozes zei tegen hen: "God heeft mij gezonden om jullie uit Egypte te halen." Hij toonde hen tekenen die hen overtuigden. Hij gaf hun veel hoop dat God misschien echt was. Ze begonnen te geloven dat de God van hun vaders hen gaf. Mozes liet hun verwachtingen van het leven weer toenemen. Maar toen Mozes naar Farao ging om deze boodschap over te brengen, reageerde Farao met de werklust van de slaven te verhogen en hun leven nog moeilijker

te maken dan voorheen. Daarop zegt de Tora dat "zij niet naar Mozes hebben geluisterd vanwege hun moedeloosheid en wrede slavernij" (Exodus 6:9).

"Laat je hoop niet varen," zeggen de mensen. Niets is zo pijnlijk als misplaatste hoop. Des te grotere hoop, des te dieper men valt. Soms is het moeilijk om aan hoop aandacht te schenken vanwege onze moedeloosheid. Na eertijds te durven hopen en door die hoop te zijn verraden, besluiten we om niet weer gekwetst te worden. Een manier om te voorkomen van ooit weer gekwetst te raken is om te weigeren te hopen. De pessimist is eigenlijk bang voor hoop. Na geconfronteerd te zijn met teleurstelling, is het moeilijk om weer hopen. Ons aanvankelijk enthousiasme om voor God iets te willen bereiken, bekoelt snel van zodra we met moeilijkheden en tegenslagen worden geconfronteerd.

Iemand wil bijvoorbeeld vrede sluiten met zijn vijand, ervan overtuigd dat dit Gods wil is. Maar zijn vijand maakt misbruik van het gebaar en verergert het conflict. Of iemand gaat over zijn geloof getuigen door het goede nieuws van de Messias te brengen, maar het lijkt erop dat niemand de boodschap oppikt. Of iemand kan besluiten om z'n leven drastisch te veranderen. Hij wil zijn karakter verbeteren of loskomen van een verslaving of zondepatroon. Aanvankelijk doet hij een forse inspanning, maar kort daarop faalt hij in die poging en eindigt net zo slecht of slechter dan voorheen. De pessimist beweert dat hij gewoon een realist is, maar wanhoop is geen werkelijkheid. Het hart van de pessimist zegt in werkelijkheid: "Ik voel me goed in mijn moedeloze toestand. Haal me alsjeblieft niet uit deze toestand, want geplaagd met de kans op geluk kan ik niet staande blijven. Ik ben liever ongelukkig dan het risico te lopen op teleurstelling." Zo'n houding is echter het tegenovergestelde van geloof.

Als we echt in God geloven, zouden we sterke optimisten moeten zijn, levend in een constante staat van verwachting. Als God aan onze kant staat, kunnen we niet verliezen. Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen heeft overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken? (Rom.8:31-32)

Wanneer je weet dat je niet kunt verliezen, heb je niets te vrezen. Je hoeft niet bang te zijn voor teleurstelling. Je hoeft geen pessimist te worden om jezelf te beschermen. Je kunt je veroorloven om een optimist te zijn. De wereld heeft behoefte aan meer van dit soort mensen. God wil onze verwachtingen vermeerderen. Hij wil dat wij onze hoop niet opgeven. Als wij erop gericht zijn om goed te doen, goed te zijn (of op zijn minst, beter te doen en beter zijn) kunnen we vertrouwen op Gods barmhartigheid, op Zijn beloften en de kracht van Zijn naam om ons door de ontmoediging heen te brengen.

FFOZ